

ת"פ 13879/02/15 - מדינת ישראל נגד יצחק סוויד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13879-02-15 מדינת ישראל נ' סוויד

לפני המאשימה: כבוד השופט ד"ר שאול אבינור
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נג'מי חאיק-מסעד

נגד הנאשם: יצחק סוויד
ע"י ב"כ עוה"ד מיכאל כשכאש וקובי גולדמן

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בשבע עבירות של שימוש במרמה, עורמה או תחבולה, במטרה להתחמק ממס, לפי הוראות סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן - הפקודה), ובשתי עבירות של השמטת הכנסה מתוך דו"ח, במטרה להתחמק ממס, לפי הוראות סעיף 220(1) לפקודה.
2. פרטי העובדות נקבעו בהכרעת הדין, בה נערך גם דיון משפטי ביסודות העבירות שבהן הואשם הנאשם; והמעין יעין שם. בתמצית שבתמצית, ולצרכי גזר הדין בלבד, יצינו כאן העובדות הבאות:
  - ביום 17.12.02 פתח הנאשם חשבון בבנק ספרא בשוויץ (להלן - החשבון בשוויץ). יוטעם, כי מועד זה היה כשבועיים לפני כניסתו לתוקף, ביום 1.1.03, של הוראות החוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 132), תשס"ב-2002 (להלן - תיקון 132). תיקון 132 ערך בזמנו רפורמה בשיטת המיסוי בישראל בכך שהרחיב את בסיס המס לגבי הכנסות משוק ההון וכן שינה את דרך המיסוי מטריטוריאלי לפרסונלית, דהיינו: הטיל מס על תושבי ישראל גם בגין הכנסותיהם מחוץ לישראל.
  - בכל אחת משנות המס 2003 עד 2011 (תשע שנות מס) הפיק הנאשם הכנסות מריבית על הכספים שהפקיד בחשבון בשוויץ, בסכום כולל של 2,467,602 ₪.
  - הנאשם לא דיווח לרשות המיסים על הכנסותיו האמורות. בין שנת 2003 לבין שנת 2009 לא הגיש הנאשם דוחות על הכנסותיו לפקיד השומה. בשנת 2010 ובשנת 2011 הגיש הנאשם דוחות על הכנסותיו, אך לא כלל בהם את הכנסות מריבית שנצמחו לו בחשבון בשוויץ.
3. בתחילת הדרך כפר הנאשם כפירה מלאה כמעט בעובדות כתב האישום. ואולם, בהמשך הדרך - וכפי שהובהר במהלך עדותו של הנאשם בבית המשפט - הלכה למעשה הודה הנאשם בעובדות הרלוואנטיות לגיבוש היסוד העובדתי בעבירות שבהן הואשם, כך שגדר המחלוקת בין הצדדים צומצם

לסוגיית הוכחת היסוד הנפשי הנדרש בעבירות.

4. טיעוני ההגנה במישור היסוד הנפשי - החל מטיעון ל"טעות" בכך ש"טחו עיניו" של הנאשם מלהבין את מעשיו, עבור בטיעון שהנאשם "אינו מבין אנגלית", וכלה בטיעון בדבר קיומה של כוונה מצד הנאשם ליזום הליך של גילוי מרצון - נדחו כולם בהכרעת הדין.

בהכרעת הדין נקבע - בהקשר לטיעוני הנאשם בדבר טעויות, אי הבנת מסמכים באנגלית וכיוצא באלה - כי מדובר בטיעונים ש"הינם על פניהם תירוצים קלושים ומופרכים. אכן, בפרט בהתחשב בניסיונו המקצועי הרלוואנטי רב השנים של הנאשם, כמו גם מעמדו המכובד כמנהל סניף בנק ידוע, מדובר בתירוצים מביכים ממש; ועל רקע זה אין תמה בדבר כי בלחץ החקירה הנגדית החל הנאשם לטפוח על ראשו, יצא מן האולם ובשלב מסוים אף תיאר את עצמו כ'דפוק'..." (ר' בפסקה 46 להכרעת הדין).

5. בהכרעת הדין נקבע, בין השאר, כי בפרשה דנא מתקיימות נסיבות שונות שעל פי ההלכה הפסוקה יש בהן כדי להוכיח את התקיימות היסוד הנפשי הנדרש בעבירות בהן הואשם הנאשם, לרבות קיום המטרה להתחמק ממס, כלהלן:

• מדובר בפרשה דנא בהעלמה מתמשכת לאורך שנים ארוכות ורצופות, אשר שוללת אפשרות שמדובר בהתנהגות שנעשתה בתוך טעות, או מתוך היסח הדעת; בפרט כאשר עסקינן בהכנסות בהיקף ניכר.

• בנוסף, מדובר בפרשה דנא בהעלמה של מקור הכנסה שלם מחו"ל, דהיינו: העלמה שנעשתה בנסיבות שבהן הקושי של רשויות המדינה לגלות את דבר ההעלמה הינו רב באופן מיוחד (ר' בפסקה 41 להכרעת הדין).

בהקשר אחרון זה יוזכר, כי במהלך המשפט טען הנאשם שדבר קיום החשבון התגלה לרשויות רק עקב "הלשנה" מצד הגרוש של בתו, ובעניין זה הוער בהכרעת הדין:

עבירות מס הן עבירות קלות לביצוע אך קשות לגילוי ולחשיפה... ואכן... המקרה שלפנינו יוכיח: הנאשם ביצע את העבירות במשך שנים ארוכות, ללא כל קושי ומבלי שנתפס; ואם אמנם נכונה השערת הנאשם כי המידע אודות עבירות אלה הגיע לרשויות רק בדרך מקרה, אגב סכסוך הגירושין של בתו, הדבר אך מדגיש את הקושי הרב שבגילוי ובחשיפת עבירות כגון אלה (ר' בפסקה 38 להכרעת הדין).

6. עוד צוין בהכרעת הדין מועד פתיחת החשבון בשווייץ על-ידי הנאשם והעברת הכספים לשם - כאמור, כשבועיים לפני תחילתו של תיקון 132 - ובהקשר זה נקבע:

בעיתוי זה יש כדי להוכיח התנהלות מודעת במטרה להתחמק ממס, שהרי הנאשם עצמו הודה כי לכל הפחות ידע שמשמעות התיקון היא מעבר מבסיס מיסוי טריטוריאלי לפרסונלי (ר' בפסקה 51 להכרעת הדין).

7. לבסוף יש לציין, להשלמת רקע הדברים, כי הנאשם הסיר את מלוא מחדלו; וזאת בתשלום סך כולל של 349,654 ₪.

ב. הראיות לקביעת העונש ועיקר טיעוני ב"כ הצדדים:

(1) הראיות מטעם המאשימה ועיקר טיעוני באת-כוחה:

עמוד 2

8. מטעם המאשימה לא הוגשו ראיות לקביעת העונש. ב"כ המאשימה פתחה את טיעוניה בסקירת נסיבות ביצוע העבירות, שבהן הורשע הנאשם, והדגישה את חומרתן בפרט נוכח העובדה שמדובר בהעלמת הכנסה בסכום נכבד של 2.5 מיליון ₪ (הכנסה, להבדיל ממחזור).
9. ב"כ המאשימה ביקשה להדגיש, כי הגם שבעבירות מס אין נפגע עבירה קונקרטי, חומרתן היא רבה משום שבביצוען יש כדי לפורר את האמנה החברתית והערבות ההדדית שעליהן מושתת מבנה המדינה. יתר על כן, עברייני המס אינם פוגעים רק בגוף הערטילאי והבלתי מוחשי הקרוי "מדינה", אלא שהם - פשוטו כמשמעו - שודדי הקופה הציבורית, הפועלים מתוך בצע כסף.
- יתר על כן, בפרשה דנא - בה מדובר בהעלמת הכנסות בסכומים גבוהים, במשך שנים ארוכות, כאשר מדובר בחשבון בנק בחו"ל שיכולת הרשויות לקבל עליו מידע היא מוגבלת מאוד - מידת הפגיעה בערכים החברתיים הינה ניכרת; בפרט כאשר מדובר בעבירות שנסיונות ביצוען מעידות על תכנון מוקדם. בנוסף, הנאשם יכול היה להפסיק את ביצוע העבירות בכל עת, במשך שנים ארוכות, אך למרות זאת לא חדל ממעשיו עד שנתפס על-ידי הרשויות.
10. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה מחמירה, שבה נפסקו עונשי מאסר בפועל משמעותיים על עברייני מס בגין העלמות הכנסה בסדר גודל דומה. בין השאר הפנתה ב"כ המאשימה לע"פ (מחוזי ת"א) 71560/00 **שטרנפלד נ' מדינת ישראל** (23.4.01). באותו מקרה דובר על השמטת הכנסות בסכום של 2.5 מיליון ₪, ובית משפט השלום גזר עונש של 30 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 150,000 ₪ וכן מאסר על תנאי (דובר במקרה בו נוהלו הוכחות, אך המחדל לא הוסר). בית המשפט המחוזי דחה את ערעור הנאשם דשם על חומרת העונש.
11. ב"כ המאשימה ביקשה אפוא לקבוע מתחם עונש הולם מחמיר בפרשה דנא - תוך ראייתה כ"אירוע" אחד - וזאת בין 24 חודשי מאסר בפועל לבין 34 חודשי מאסר בפועל. באשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הדגישה ב"כ המאשימה כי במקרה דנא אין לדבר על חלוף זמן משמעותי, שכן הגם שביצוע העבירות החל בשנת 2003 הן נתגלו לרשויות רק בשנת 2013. בסיכומו של דבר ועל רקע כל טיעוניה עתרה ב"כ המאשימה להשתת עונש של 28 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית של מאסר מותנה וקנס כספי מכביד, בשיעור של 200,000 ₪.

(2) הראיות מטעם הנאשם ועיקר טיעוני בא-כוחו:

12. ב"כ הנאשם הגיש מספר ראיות לקביעת העונש (הוגשו וסומנו ס/1 עד ס/4), כלהלן:
- (א) שני מכתבים ובהם דברים אודות אופיו הטוב של הנאשם ותפקודו המסור והאכפתי בעת שכיהן כמנהל סניף בנק איגוד בעיר באר-שבע (ס/1).
- (ב) אישור בדבר מצבו הרפואי של הנאשם, הסובל מהמחלה התורשתית FMF (קדחת ים תיכונית) (ס/2).
- (ג) תכתובות עם המאשימה וכן כתבות בעניינו של הנאשם, אשר לפי טענת ההגנה למד על הגשת כתב האישום נגדו מהפרסומים בתקשורת (ס/3).
- (ד) מסמכים בעניין הסרת המחדל (ס/4). בהקשר זה טען ב"כ הנאשם כי פקיד השומה התנהל בעניינו של הנאשם עצלתיים, ועל כן המחדל הוסר רק בחודש מאי 2015.

13. ב"כ הנאשם ביקש להקל בעונשו של הנאשם, תוך הדגשת היבטי השיהוי והסרת המחדל: לעניין שיהוי - ב"כ הנאשם טען כי מדובר בפרשה דנא בשיהוי חריג ובלתי סביר, שכן ממועד ביצוע העבירה הראשונה (בשנת 2003) ועד להגשת כתב האישום (בשנת 2015) חלפו תריסר שנים.
- לעניין הסרת המחדל - ב"כ הנאשם טען כי מדובר בסוגיה היורדת לשורשה של שאלת הענישה, וביקש ליתן לה משקל בהתאם; בפרט כאשר הנאשם הסיר את מלוא מחדלו עוד בשלב החקירה. ב"כ הנאשם הוסיף, בהקשר זה, כי הנאשם אמנם הורשע בהעלמת הכנסה בסך של 2.5 מיליון ₪, אך הסכום שנגרע בזמנו מקופת הציבור היה אך ורק בגובה המחדל ולא למעלה מכך.
14. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה מקלה בעבירות מס, במקרים בהם נגזרו עונשי מאסר שניתן לשאתם בדרך של עבודות שירות. בין השאר הפנה לגזר הדין בת.פ. 36702-01-15 **מדינת ישראל נ' פריינד** (9.5.17) וביקש ללמוד ממנו לעניינו; הגם שבאותו מקרה דובר בענישה במסגרת הסדר טיעון, שעריכתו הוסברה בין השאר בקשיים ראייתיים אשר אינם רלוואנטיים בפרשה דנא. באשר לאסמכתאות במקרים שבהם לא דובר בהסדר טיעון או בהרשעה על-פי הודאה הפנה ב"כ הנאשם, בין השאר, לת.פ. (שלום ב"ש) 2188-03 **מדינת ישראל נ' חברת א.נ אלגריב בע"מ ואח'** (27.05.10), שבו נגזרו עונשים של 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס כספי בסך 50,000 ₪.
- ב"כ הנאשם הפנה עוד לדו"ח ועדת דורנר, שממנו ביקש ללמוד כי אין מקום להחמיר עם נאשמים לצורכי הרתעה, וביקש לקבוע מתחם עונש הולם מקל, בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל.
15. באשר לגזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם עתר הסניגור למיקום הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם; תוך שהרחיב בתיאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות מצב בריאותו, התנהגותו החיובית, תרומתו לחברה והפגיעה שנפגע עקב כך שנודע לו על העמדתו לדין מתוך פרסומים בתקשורת.
16. ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי הנאשם שיתף פעולה עם חוקריו והודה בביצוע העבירות המיוחסות לו הן בחקירתו במשטרה והן בבית המשפט, ואף נטל אחריות על מעשיו (ר' בפרוטוקול, עמ' 44 שורה 2 ואילך). כל זאת, על אף העובדה שהנאשם טען להיעדר אחריות וניהל משפט, וחרף הקביעות בהכרעת הדין באשר להתנהלותו התמוהה של הנאשם בעת שהחוקרים ביקשו לערוך חיפוש בדירתו (ר' בפסקה 47 להכרעת הדין). מכל מקום, ב"כ הנאשם עתר לגזירת עונשו של הנאשם באופן מקל, דהיינו: באופן שהנאשם יוכל לשאת את עונשו בדרך של עבודות שירות.
17. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, ציין כי הוא מצר על טיפשותו בהתנהלותו בפרשה דנא. הנאשם ציין עוד כי גדל בתנאי קושי, אך למרות זאת גידל משפחה לתפארת והוא אב לילדים נהדרים וסב לנכדים. הנאשם סיפר כי אחיו, שנפטר בגיל 64, סבל בזמנו מאותה מחלה תורשתית ממנה הוא-עצמו סובל כיום, ועתר לרחמי בית המשפט.

ד. דין והכרעה:

- (1) קביעת מתחם העונש ההולם:
18. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לכל

"אירוע" שבגינו הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם; והכל כאמור בהוראות סעיף 40ג יחד עם סעיף 40ג לחוק העונשין. באשר למספר ה"אירועים" בהם קא עסקינן, ב"כ המאשימה יצאה בטיעוניה מנקודת ההנחה שמדובר באירוע אחד בלבד - חרף העובדה שהעבירות התמשכו על-פני תשע שנות מס - ואיני מוצא מקום להחמיר עם הנאשם מעבר לעתירתה.

19. לענין קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע אחד זה, הרי שבהתאם להוראות חוק העונשין היא תיעשה תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

בהקשר לעבירות מס הפסיקה חזרה וקבעה כי מדובר בעבירות חמורות, שביצוען פוגע בערכים חברתיים חשובים ובעיקר בהגנה על הקופה הציבורית שבאוצר המדינה ובהגנה על שוויון הנשיאה בנטל המס. יתר על כן, מי שמבצע עבירות מס אינו מפר חובה חקוקה גרידא, אלא גם גוזל את כספי הציבור. לבסוף, כאשר מדובר בעבירות מס הכוללות יסוד של מרמה, **מידת** הפגיעה בערכים החברתיים היא חמורה במיוחד; בפרט כאשר מדובר בהעלמת הכנסות מתמשכת, בסכומים ניכרים. לפיכך, הכלל הוא שהענישה במקרים כגון אלה צריכה לכלול רכיב של מאסר בפועל ממשי, מאחורי סורג ובריח.

עוד יש לציין, כי בפסיקה הודגש לא אחת שעבירות המס הינן עבירות קלות לביצוע אך קשות לגילוי ולחשיפה. לפיכך - ונוכח פגיעותיהן הקשות של עבירות המס במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל המס - **"יש לנקוט ביד קשה בטיפול בעבירות אלה ולהעניק משקל מיוחד להיבט ההרתעתי של העבריינים, במסגרת שיקולי הענישה"** (ר' רע"פ 3998/15 פלוני נ' **מדינת ישראל** (28.6.15)), בפסקה 10 להחלטה, וכן באסמכתאות המוזכרות שם).

20. בפרשה דנא עסקינן בהעלמה מתמשכת ומתוכננת של הכנסה, במשך תשע שנות מס רצופות, ובסכום כולל נכבד של 2,467,602 ₪. יתר על כן, ההעלמה בוצעה באמצעות העברת כספים לחו"ל, בסמוך ולפני כניסתו לתוקף של תיקון 132, והיא נתגלתה בדרך מקרה לאחר שנים ארוכות של העלמה רצופה ומתמשכת. ברור אפוא כי מדובר בפרשה חמורה, שבה - בהתאם למדיניות הענישה הנהוגה - הרף התחתון של מתחם העונש ההולם צריך לכלול מאסר בפועל לתקופה משמעותית.

21. מקובל עליי טיעון ב"כ הנאשם, שלפיו הסרת מחדל מלאה ומידית הינה נסיבת-קולה, היורדת לשורשה של שאלת הענישה בעבירות מס ועל כן יש ליתן לה משקל-קולה מהותי. יחד עם זאת יש לזכור, כי מי שמסיר את מחדלו רק מתקן, בדיעבד ולאחר שנתפס, את תוצאותיה של עבירה פלילית אותה הוא ביצע. לפיכך - כפי שנפסק לא אחת - אין בהסרת מחדל כדי למנוע הטלת עונש של מאסר בפועל, להבדיל מהתחשבות במשך עונש המאסר בפועל שיוטל (ר' למשל רע"פ 5872/14 **ירון נ' מדינת ישראל** (2.10.14)), בפסקה 12 להחלטה).

22. על רקע כל אלה אני קובע אפוא את מתחם העונש ההולם בפרשה דנא בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

כיוון שמדובר בעבירות כלכליות מובהקות, אני קובע כי מתחם העונש ההולם כולל גם קנס, וקובע את מתחם עונש הקנס ההולם בין קנס בסך של 30,000 ₪ לבין קנס בסך של 150,000 ₪.

(2) גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

23. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה, בהתאם להוראות סעיף 40יא וסעיף 40יב לחוק העונשין.

24. באשר לנאשם שלפניי, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו בתוך מתחם העונש ההולם הינם כלהלן:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם אין הרשעות קודמות או מאוחרות לעבירות שבגינן הורשע. מדובר, כמובן, בנסיבה מהותית לקולת העונש.

הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - הטלת עונש של מאסר בפועל תפגע הן בנאשם והן במשפחתו, ויש להתחשב בשיקול זה.

ב"כ הנאשם ציין, בהקשר זה, את הפגיעה שנגרמה לנאשם ולקרוביו בשל כך שעל הגשת כתב האישום נודע להם רק מכלי התקשורת. כמעט אין צריך לומר, כי בעניין טענה זו הדין עם ב"כ הנאשם, ופשיטא שנאשם צריך לקבל הודעה כדין על הגשת כתב אישום נגדו ולא לשמוע על כך מהתקשורת. יחד עם זאת, לא ניתן לומר כי בשל היבט זה נגרמה לנאשם פגיעה חמורה המצדיקה הקלה מהותית בעונשו.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם כפר בעובדות כתב האישום ועמד על ניהול הליך שמיעת ראיות. זוהי כמובן זכות יסוד של הנאשם דנא - ככל נאשם אחר - לעמוד על ניהול משפטו ופשיטא כי אין לזקוף זאת לחובתו (ור' גם בהוראות סעיף 40יא(6) סיפא לחוק העונשין). יחד עם זאת, בנסיבות אלה אין הנאשם זכאי להקלה, הניתנת למי שמודה באשמה, נוטל אחריות על מעשיו ומקבל עליו את הדין, בבחינת "**מוֹדָה וְעֵזָב יִרְחָם**" (משלי, פרק כ"ח פסוק י"ג).

לא למותר להעיר כאן עוד - והדברים אף באו לידי ביטוי בדברו האחרון של הנאשם לעונש - כי הבעות הצער של הנאשם היו בעיקר על טיפשותו; ולא עלו מהן הבנה או הפנמה של חומרת מעשיו, קל וחומר נטילת אחריות עליהם (ולו בדיעבד).

מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירות ולפיצוי על הנזק שנגרם בעטיין - הנאשם הסיר את מלוא מחדלו.

נתוניו האישיים של הנאשם ונסיבות חייו - הנאשם הינו יליד שנת 1949, כבן 68 שנים כיום, וכל ימיו ניהל אורח חיים נורמטיבי. הנאשם גם סיפר על המחלה התורשתית שממנה הוא סובל (קדחת ים תיכונית). יחד עם זאת, לא ניתן לומר כי נסיבות חייו של הנאשם, או מצב בריאותו, הינם יוצאי דופן או קשים במיוחד בהשוואה לעברייני מס אחרים, באופן המצדיק הקלה עונשית משמעותית עמו.

חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה - ב"כ הנאשם טען לשיהוי "חריג ובלתי סביר" בהגשת כתב האישום, תוך שציין את חלוף הזמן הניכר שבין מועד ביצוע העבירה הראשונה (בשנת 2003) לבין מועד הגשת כתב האישום (2015). ואולם, אין לקבל טענה זו. אין לשכוח כי הנאשם ביצע את העבירות במשך תקופה של תשע שנים רצופות, כאשר מעשיו נחשפו רק בשנת 2013. בנסיבות אלה לא ניתן לטעון כי הגשת כתב האישום בשנת 2015 נעשתה בשיהוי חריג ובלתי סביר, ובוודאי שאין עסקינן בשיהוי חריג המצדיק הקלה בעונשו של נאשם.

25. העולה משקלול מכלול הנסיבות והשיקולים דלעיל הוא שבמקרה דנא נסיבות הקולה עולות במידת מה במשקלן על נסיבות החומרה. יש לגזור אפוא את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם; וכך אני קובע.

ה. סוף דבר:

26. לפיכך - ובהתחשב בשיקולים לכף חומרה ולכף קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 16 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

הנאשם יתייצב לביצוע מאסרו בבית המעצר ניצן, או במקום אחר שייקבע שירות בתי הסוהר, ביום 3.9.17 עד השעה 10:00.

ב"כ הנאשם יואיל ליצור קשר עם שלטונות שירות בתי הסוהר על מנת להבטיח מיון מוקדם של הנאשם, כדי להקל על קליטתו בבית הסוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה לפי פקודת מס הכנסה.

(ג) קנס בסך של 70,000 ₪, או שישה חודשי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.7.18 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מידי.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט תמוז תשע"ז, 23 יולי 2017, במעמד הצדדים.